

capo II

Splynul na chvíli s davem
a teď se snaží odejít zadem
a najít nějaké místo
kde by snad bylo čisto.

Uprostřed takzvaného kypícího života
opouští ho pozvolna poslední jistota,
všichni se tváří mile,
jsou to pro něho těžké chvíle.

Tak se taky tak tváří
lampiony do noci září,
ve frontě na poště se složenkou v ruce,
je mu už jasné, že není kam utéct.

A večer, když sedí v kině
s její rukou ve svém klíně
nemyslí najednou na nic
tuhle chvíli by nevyměnil za nic.